

ע"פ 2488/17 - שמעון מזרחי נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייט
ע"פ 2488/17

לפני:

כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט מ' מזוז
כבוד השופטת ע' ברון

המערער:

שמעון מזרחי

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על הכרעת דינו וגזר דינו של בית המשפט המחוזי
בירושלים, כבוד השופטים ד' מינץ, ע' שחם וא' דורות,
בתפ"ח 033538-06-16 שניתנו ביום 12.12.2016
וביום 8.2.2017

תאריך הישיבה:

ל' בסיון התשע"ח (13.06.2018)

בשם המערער:

עו"ד ארז בר-צבי

בשם המשיבה:

עו"ד קובי מושקוביץ

בשם שירות המבחן:

גב' ברכה וייס

פסק-דין

השופט י' עמית:

1. המערער הועמד לדין בגין עבירות אינוס ומעשים מגונים, לפי סעיפים 345(א)(1) ו-348(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

לאחר שמיעת הראיות, זיכה בית משפט קמא מחמת הספק את המערער מעבירת האינוס (החדרת אצבעות לאיבר המין) ובגין המעשים המגונים השית עליו, בין היתר, מאסר בפועל של 15 חודשים.

עמוד 1

2. הערעור שבפנינו נסב הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין. בתמצית, לשיטת המערער, בית משפט קמא לא יכול היה להשתית ההרשעה על הבסיס הראייתי שהונח בפניו, לאחר שזיכה את המערער מעבירת האינוס.

3. דין הערעור להדחות.

לא מצאנו ממש בטענות המערער הנסבות על קביעות עובדה ומהימנות מובהקים שאין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בהן. נציין, כי מיד לאחר הארוע סיפרה המתלוננת על שנעשה בה לחברתה, שהגיעה לדירה מיד בסמוך לאחר שהמערער ביצע בה את זממו. החברה ציינה בעדותה כי כאשר שאלה את המערער מה אירע, ציין כי רוכסן מכנסיה של המתלוננת היה פתוח והוא רק ביקש לסגור אותו.

אף לא למותר לציין כי לאחר הארוע המתלוננת אושפזה בבית החולים בשל התדרדרות במצבה, וגם בבית החולים התלוננה על פגיעה מינית.

4. למעשה ניתן למצוא בגרסתו של המערער ראשית הודיה במעשים. כך, אישר המערער כי נשק למתלוננת בפיטמה ואישר כי עשה לה מסאז' בבטן וברגליים.

קיצורו של דבר, שלא מצאנו עילה להתערב בהכרעת הדין.

5. אשר לערעור על גזר הדין, גם בו לא מצאנו ממש, ודומה כי בית המשפט התחשב בגילו של המערער ובמצבו הבריאותי והקל בדינו. כפי שציין בית משפט קמא: "ההבדל הדק בין עבירת מעשה מגונה לבין עבירת אינוס באמצעות החדרת אצבע לאיבר מינה של המתלוננת הוא כחוט השערה".

למערער עבר פלילי עשיר, הגם שמזה שנים רבות לא הסתבך בפלילים. בין המערער למתלוננת פער של 26 שנים, והמערער ניצל את מצבה של המתלוננת ביום הארוע, עודנה סובלת מכאבים ומחולשה ושרועה על הספה בסלון. גם שרות המבחן לא בא בהמלצה על המערער.

אף לא למותר לציין כי גם הפיצוי בסך 10,000 ₪ שנפסק לזכות המתלוננת, לא שולם על ידי המערער.

סיכומי של דבר, שלא מצאנו עילה כלשהי להתערב בגזר הדין, ונזכיר את נקודת המוצא כי אין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בחומרת העונש אלא במקרים חריגים.

6. סוף דבר, שהערעור נדחה על כל חלקיו.

המערער יתייב לשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליו ביום 8.7.2018 עד השעה 10:00 בימ"ר ניצן, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל עמוד 2

האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתן היום, ל' בסיון התשע"ח (13.6.2018), בנוכחות הצדדים.

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

ש ו פ ט
